Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MICHAL BOBEK
esitatud 8. juunil 2017 [1]

Kohtuasi C-268/16 P

Binca Seafoods GmbH
versus

Euroopa Komisjon

Apellatsioonkaebus – Määrus (EÜ) nr 834/2007 – Mahepõllumajanduslike toodete tootmine ja märgistamine – Määrus (EÜ) nr 889/2008 ja rakendusmäärus (EL) nr 1358/2014 – Põhjendatud huvi – Isikliku kasu mõiste

I. Sissejuhatus

1. Binca Seafoods GmbH (edaspidi „Binca“) impordib Vietnamist pangaasiust – üht merihundi liiki. Määrus (EL) nr 1358/2014 (edaspidi „vaidlustatud määrus“) [2] on viimane „mahepõllumajandusliku“ kala tootmise ja märgistamise üksikasjalikke eeskirju muutvate määruste reas.

2. Vaidlustatud määruses on ette nähtud konkreetsed erandid, mille kohaselt võib teatud kala nimetada „mahepõllumajanduslikuks“ isegi siis, kui selle tootmise teatud küljed (näiteks loodusest püütud noorvormide kasutamine varude täiendamiseks) ei ole mahepõllumajanduslikud. Vaidlustatud määrus võeti vastu pisut enne seda, kui lõppes üldine üleminekuperiood, millega oli loodud ulatuslik erand: kindlaksmääratud tootmismeetoditega valmistatud tooteid – sealhulgas Binca omi – võis kirjeldada „mahepõllumajanduslikuna“ vaatamata sellele, et kõnealused meetodid ei vastanud „mahepõllundusliku“ tootmise nõuetele.

3. Binca esitas Üldkohtule tühistamishagi vaidlustatud määruse peale. Üldkohtus oli Binca peamine väide, et vaidlustatud määruses ette nähtud konkreetsed erandid olid diskrimineerivad. Seda seetõttu, et need olid kasulikud teatavate liikide, aga mitte pangaasiuse tootmiseks. Saamata neid konkreetseid erandeid ega peagi lõppeva üleminekuperioodi ulatuslikumat erandit kasutada, ei saanud Binca enam oma tooteid „mahepõllumajanduslikuna“ märgistada.

4. 11. märtsi 2016. aasta kohtumäärusega Binca Seafoods *vs.* komisjon (T-94/15, ei avaldata, EU:T:2016:164; edaspidi „vaidlustatud kohtumäärus“) jättis Üldkohus Binca tühistamishagi läbi vaatamata, leides et see on põhjendatud huvi puudumise tõttu vastuvõetamatu. Vaidlustatud kohtumääruses leidis Üldkohus, et Binca hagi eesmärk oli üldise üleminekuperioodi pikendamine. Üldkohus leidis, et kuivõrd tühistamishagi tulemusel ei saa üleminekuperioodi pikendada, ei saa Bianca sellest taotletud kasu saada. Seega puudus Bincal põhjendatud huvi.

1 Algkeel: inglise.

2 Komisjoni 18. detsembri 2014. aasta määrus, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade päritolu, vesiviljeluse kasvatustavade, mahepõllumajandusliku vesiviljeluse loomasööda ja mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses kasutada lubatud toodete ja ainetega (ELT 2014, L 365, lk 97).

5. Apellatsioonkaebuses taotleb Binca nii vaidlustatud kohtumääruse kui ka vaidlustatud määruse tühistamist. Mis puudutab vaidlustatud kohtumäärust, siis on Binca peamine argument sisuliselt see, et Üldkohus ei põhjendanud piisavalt ja/või põhjendas seosetult oma järeldust põhjendatud huvi puudumise kohta. Mõiste „põhjendatud huvi“ tähendus on seega käesoleva apellatsioonkaebuse keskmes.

II. Õiguslik raamistik

A. Määrus nr 834/2007

6. Määrus (EÜ) nr 834/2007 [3] on mahepõllumajanduslike toodete tootmise ja märgistamise alusmäärus (edaspidi „alusmäärus“).

7. Alusmääruse artiklis 2 on järgmised määratlused:

„Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „mahepõllumajanduslik tootmine“ – sellise tootmismeetodi kasutamine, mis on kõigis tootmis-, ettevalmistus- ja turustusetappides kooskõlas käesolevas määruses sätestatud eeskirjadega;

[…]

d) „ettevõtja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes vastutab käesoleva määruse nõuete täitmise eest tema kontrollitavas mahepõllumajanduslikus ettevõttes;

[…]“

8. Alusmääruse artiklis 15 „Vesiviljelusloomade tootmiseeskirjad“ on sätestatud:

„1. Lisaks artiklis 11 sätestatud põllumajandusliku tootmise üldeeskirjadele kohaldatakse vesiviljelusloomade tootmise suhtes järgmisi eeskirju:

a) vesiviljelusloomade päritoluga seotud põhimõtted:

   i) mahepõllumajanduslik vesiviljelus põhineb mahepõllumajanduslikust sugukarjast ja mahepõllumajanduslikest ettevõtetest pärit noorloomade kasvatamisel;

   ii) kui mahepõllumajanduslikust sugukarjast või mahepõllumajanduslikest ettevõtetest pärit noorloomi pole saada, võib ettevõttesse eritingimustel tuua loomi, mida ei ole kasvatatud mahepõllumajanduslikult;

   […]

c) tõuaretusega seotud põhimõtted:

   […]

   iii) sätestatakse sugukarja majandamise, tõuaretuse ja noorloomade tootmise tingimused konkreetsete liikide puhul;

3 Nõukogu 28. juuni 2007. aasta määrus mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise ja määruse (EMÜ) nr 2092/91 kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2007, L 189, lk 1).

[…]

2. Käesolevas artiklis sisalduvate tootmiseeskirjade rakendamiseks vajalikud meetmed ja tingimused võetakse vastu artikli 37 lõikes 2 osutatud korras.“

9. IV jaotises (artiklid 23–26) on ette nähtud erinevad märgistusnõuded, sealhulgas mõiste „mahepõllumajanduslik“ kasutamise piirangud, kohustuslikud tähised ja logode kasutamine.

10. VI jaotis (artiklid 32 ja 33) puudutab kaubavahetust kolmandate riikidega ja selles nähakse ette tingimused, mille kohaselt võib tooteid kolmandatest riikidest mahepõllumajanduslikena importida. Sisuliselt nõuavad need alusmääruse põhitingimuste täitmist või samaväärsete tagatiste andmist.

11. Artiklis 38 antakse komisjonile volitus võtta vastu üksikasjalikud eeskirjad alusmääruse rakendamiseks. Artikkel 42 näeb ette, et alusmäärust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2009.

B. Rakendusmäärused

12. Kõigepealt rakendati alusmäärust määrusega (EÜ) nr 889/2008[4] (edaspidi „rakendusmäärus“). Esialgu jäeti rakendusmääruses vesiviljelustooted selle kohaldamisalast välja (artikli 1 lõike 2 punkt a).

13. Hiljem muudeti rakendusmäärust neljal korral määrusega (EÜ) nr 710/2009[5] (edaspidi „esimene muutmismäärus“), määrusega (EL) nr 1030/2013[6] (edaspidi „teine muutmismäärus“), määrusega (EL) nr 1364/2013[7] (edaspidi „kolmas muutmismäärus“) ja määrusega nr 1358/2014 ehk vaidlustatud määrusega. Iga muutmismäärust analüüsitakse allpool ükshaaval.

1. *Esimene muutmismäärus*

14. Esimese muutmismäärusega laiendati rakendusmääruse kohaldamisala mõnedele vesiviljelusloomadele[8] ja lisati rakendusmääruse II jaotisesse 2.a peatükk „Vesiviljelusloomade tootmine“ nende konkreetsete tootmiseeskirjadega. Selle peatüki artikkel 25e „Mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade päritolu ja majandamine“ nägi ette erandlikud tingimused, mille alusel võib tootmisprotsessis kasutada mittemahepõllumajanduslikke vesiviljelusloomi. Eelkõige nägi artikli 25e lõige 3 ette, et mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvorme võib kasutada kahaneva osakaaluga: kuni 2011. aasta lõpuni võib neid

4 Komisjoni 5. septembri 2008. aasta määrus, millega kehtestatakse nõukogu määruse nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT 2008, L 250, lk 1).

5 Komisjoni 5. augusti 2009. aasta määrus, millega muudetakse määrust nr 889/2008 (millega kehtestatakse nõukogu määruse nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad) seoses mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade ja merevetikate tootmise üksikasjalike eeskirjade kehtestamisega (ELT 2009, L 204, lk 15).

6 Komisjoni 24. oktoobri 2013. aasta määrus, millega muudetakse määrust nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse nr 834/2007 (mahepõllumajandusliku tootmise ning mahepõllumajanduslike toodete märgistamise kohta) üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajandusliku tootmise, märgistamise ja kontrolliga (ELT 2013, L 283, lk 15).

7 Komisjoni 17. detsembri 2013. aasta määrus, millega muudetakse määrust nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, seoses mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide ja mittemahepõllumajanduslike kahepoolmeliste karploomade vastsete kasutamisega mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses (ELT 2013, L 343, lk 29).

8 Konkreetselt need liigid, mis on loetletud XIIIa lisas (vt artiklit 25a, mis lisati esimese muutmismäärusega). Pangaasius on nende liikide hulgas (XIIIa lisa 9. jagu).

olla 80%, kuni 2013. aasta lõpuni 50% ja 2015. aasta lõpuks peab nende osakaal olema 0% (edaspidi „mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reegel“). Artikli 25e lõikes 4 sätestati piiravad tingimused, mille alusel on lubatud koguda looduslike vesiviljelusloomade noorvorme. Selle esialgses redaktsioonis nägi artikkel 25e ette järgmist:

„1. Kui puuduvad mahepõllumajanduslikud vesiviljelusloomad, võib tõuaretuse eesmärgil või geenipopulatsiooni täiustamiseks tuua ettevõttesse loodusest püütud või mittemahepõllumajanduslikke vesiviljelusloomi. Selliseid loomi tuleb kasvatada mahepõllumajanduslikult vähemalt kolme kuu jooksul enne nende kasutamist tõuaretuse eesmärgil.

2. Mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvorme võib tuua ettevõttesse edasikasvatuse otstarbel või juhul, kui mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormid ei ole kättesaadavad. Neid tuleb aga vähemalt tootmistsükli viimase kahe kolmandiku jooksul kasvatada mahepõllumajanduslikult.

3. Kasvandusse toodud mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide suurim osakaal on 80% 2011. aasta 31. detsembriks, 50% 2013. aasta 31. detsembriks ja 0% 2015. aasta 31. detsembriks.

4. Looduslike vesiviljelusloomade noorvorme kogutakse edasikasvatuse otstarbel vaid järgmistel juhtudel:

a) kala- või koorikloomavastsete ning noorkalade või noorte koorikloomade loomulik sissevool tiikide, hoidlate ja muude kasvatusrajatiste täitmise ajal;

b) euroopa klaasangerjas, tingimusel et asjaomase asukoha puhul kasutatakse angerjate majandamise heakskiidetud kava ning et angerjate kunstliku paljundamise küsimus on veel lahendamata.“

15. Esimese muutmismääruse põhjenduses 9 oli öeldud: „Mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade tootmine on alles varases arengujärgus ning seetõttu ei ole saada piisavas koguses sugukarja. Sätestada tuleks mittemahepõllumajandusliku sugukarja ja mittemahepõllumajanduslike noorvormide kasutuselevõtt teatavatel tingimustel“.

16. Esimene muutmismäärus kuulus kohaldamisele 1. juulist 2010 (artikkel 2), kuid samuti lisati sellega rakendusmääruse artiklile 95 lõige 11, milles nähti ette üleminekurežiim (edaspidi „üleminekuperiood“). Üleminekuperiood pidi lõppema kõige hiljem 1. juulil 2013. Sisuliselt andis see võimaluse, et teatud tingimuste täitmisel võib jätkata olemasolevate tootmisüksuste käitamist kuni selle kuupäevani varasema režiimi kohaselt ja säilitada nende „mahepõllumajandusliku“ staatuse. See artikkel kõlab järgmiselt:„11. Pädev asutus võib enne käesoleva määruse jõustumist lubada käsitada kuni 1. juulini 2013 jätkuvalt mahepõllumajanduslikena neid merevetikate ja vesiviljelusloomade tootmisüksusi, mis on asutatud ja toodavad vastavalt siseriiklikult heakskiidetud mahetootmiseeskirjadele, kuni üksused kohanduvad käesoleva määruse eeskirjadega, tingimusel et vett ei ole asjatult reostatud mahepõllumajanduses lubamatute ainetega. Kõnealuse meetmega hõlmatud ettevõtjad teavitavad pädevat asutust asjaomastest rajatistest, kalatiikidest, sumpadest või merevetikate partiidest.“

17. Esimese muutmismääruse artiklis 2 oli samuti ette nähtud, et kui see on nõuetekohaselt põhjendatud, võib rakendusmäärusesse alates 1. juulist 2013 teha täiendavaid muudatusi (mida tehti hiljem teise ja kolmanda muutmismääruse ning vaidlustatud määrusega).

2. Teine muutmismäärus

18. Teise muutmismäärusega pikendati üleminekuperioodi 1. juulilt 2013 1. juulini 2015. Seda tehti valdkonna keerukuse tõttu ning seetõttu, et oli vaja rohkem aega, et analüüsida ettepanekuid eeskirjade muutmise kohta (põhjendused 2–4).

19. Teise muutmismäärusega ei muudetud mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reeglit (mis on ette nähtud rakendusmääruse artikli 25e lõikes 3).

3. Kolmas muutmismäärus

20. Kolmanda muutmismäärusega muudeti mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reeglit (mis on ette nähtud rakendusmääruse artikli 25e lõikes 3). Nimelt pikendati 31. detsembrilt 2013 kuni 31. detsembrini 2014 tähtaega, mille jooksul oli lubatud kasutada mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvorme kuni 50% ulatuses. Kuupäev, mil see osakaal pidi kahanema 0%-ni, oli endiselt 31. detsember 2015.

21. Kolmanda muutmismäärusega rakendusmääruse artikli 95 lõikes 11 ette nähtud üleminekuperioodi ei muudetud.

4. Vaidlustatud määrus

22. Vaidlustatud määrusega muudeti mitut rakendusmääruse sätet. Eelkõige muudeti sellega rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4 muutes olukordi, mille puhul on lubatud looduslike vesiviljelusloomade noorvormide kogumine, lisades neile uue olukorra (artikli 25e lõike 4 punkt c):

„4. Looduslike vesiviljelusloomade noorvorme kogutakse edasikasvatuse otstarbel vaid järgmistel juhtudel:

a) kala- või koorikloomavastsete ning noorkalade või noorte koorikloomade loomulik sissevool tiikide, hoidlate ja muude kasvatusrajatiste täitmise ajal;

b) euroopa klaasangerjas, tingimusel et asjaomase asukoha puhul kasutatakse angerjate majandamise heakskiidetud kava ning et angerjate kunstliku paljundamise küsimus on veel lahendamata;

c) looduslike maimude, välja arvatud euroopa angerja maimud, kogumine edasikasvatamiseks tavapärases ekstensiivses vesiviljeluses märgaladel, näiteks riimveetiikides, loodete aladel ning tammide ja kallastega eraldatud rannikulaguunides, tingimusel, et:

   i) ümberasustamine on kooskõlas kõnealuste kalavarude haldamise eest vastutavate asutuste poolt heaks kiidetud haldusmeetmetega, et tagada asjaomaste liikide jätkusuutlik kasutamine, ja

   ii) kalu söödetakse üksnes looduses leiduva söödaga.“

23. Seda muudatust selgitati vaidlustatud määruse põhjenduses 3 ja 4 järgmiselt:

„(3) Määruse (EÜ) nr 834/2007 artikli 15 lõike 1 punkti a alapunkti ii alusel võib ettevõttesse eritingimustel tuua loomi, mida ei ole kasvatatud mahepõllumajanduslikult, kui mahepõllumajanduslikust sugukarjast või mahepõllumajanduslikest ettevõtetest pärit noorloomi pole saada. Määruses (EÜ) nr 889/2008 on sätestatud konkreetsed piirangud seoses loodusest püütud vesiviljelusloomadega, sealhulgas vesiviljelusloomade noorvormide püüdmisega. Mõned traditsioonilised ekstensiivse kalakasvatuse tavad, mida viljeletakse märgaladel, nagu

riimveetiikides, loodete aladel ja põhiveekogust tammide ja kallastega eraldatud rannikulaguunides, on eksisteerinud sajandeid ning on väärtuslikud kultuuripärandi, bioloogilise mitmekesisuse kaitse ja kohalike kogukondade majanduse seisukohast. Teatud tingimustel ei mõjuta need tavad asjaomaste liikide kalavarude seisukorda.

(4) Seega loetakse nende traditsiooniliste vesiviljelustavade puhul maimude püüdmist loodusest edasikasvatamise otstarbel mahepõllumajandusliku vesiviljeluse eesmärkide, kriteeriumite ja põhimõtetega kokkusobivaks, tingimusel, et rakendatakse kõnealuste kalavarude haldamise eest vastutava asjaomase asutuse poolt heaks kiidetud haldusmeetmeid, et tagada kõnealuste liikide säästev kasutamine, ümberasustamine on nende meetmetega vastavuses ja kalu söödetakse üksnes looduslikus keskkonnas esineva söödaga.“

24. Vaidlustatud määrusega muudeti ka rakendusmääruse artiklit 25k, lubades eelkõige lihatoiduliste vesiviljelusloomade puhul kasutada teatud teistest kaladest valmistatud sööta (artikli 25k lõike 1 punkt e) ja histidiini (artikli 25k lõige 5), järgmiselt:

„Lihatoiduliste vesiviljelusloomade sööta käsitlevad erieeskirjad

1. Lihatoiduliste vesiviljelusloomade sööt koosneb eelkõige järgmistest elementidest:

[…]

e) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 1380/2013 sätestatud põhimõtetega kooskõlas pädeva asutuse poolt tunnustatud kava kohaselt jätkusuutlikuks tunnistatud püügipiirkondadest püütud tervest kalast valmistatud söödatooted.

[…]

5. Lõhelaste söödaratsioonis võib kasutada kääritamise teel saadud histidiini, kui lõikes 1 loetletud allikatest ei saada piisavalt suurt histidiinikogust kõnealuste kalade toitumisvajaduste rahuldamiseks, ning et vältida katarakti tekkimist.“

25. Vaidlustatud määrusega ei muudetud mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reeglit (mis on ette nähtud rakendusmääruse artikli 25e lõikes 3).

26. Vaidlustatud määrusega ei muudetud rakendusmääruse artikli 95 lõikes 11 ette nähtud üleminekuperioodi.

III. Asjaolud ja haldusmenetlus

27. Asjaolusid ja haldusmenetlust on kirjeldatud vaidlustatud kohtumääruse punktides 37–48.

28. Binca on Saksamaa äriühing. Ta impordib Saksamaale Vietnamis toodetud pangaasiust kui mahepõllumajanduslikku toodet. Ta müüb kala edasi Saksamaa, Austria ja Skandinaavia tarbijatele. Alates 2005. aastast on Binca ostnud pangaasiust, mis IMO Suisse sertifikaadi kohaselt on vastavalt Naturlandi määratletud standarditele mahepõllumajanduslik.

29. Binca ostab külmutatud pangaasiust Vietnamis asutatud vahendaja kaudu, kes samuti on sertifitseeritud mahepõllumajanduslikuna. Vahendaja töötleb ja külmutab kala. Seejärel esitab ta tarnitud toote eest arve Bincale, kes ekspordib seda seejärel Euroopasse. Tootmisprotsessi käigus ostab Binca kalasööda koostisosad ise, toimetab need vahendajani ja arvestab vastava summa vahendajale makstavast ostuhinnast maha.

30. Binca kirjutas 2014. aasta septembris komisjonile ja tegi ettepaneku rakendusmääruse muudatuste kohta. Eelkõige pani ta ette, et muudetaks mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reeglit (rakendusmääruse artikli 25e lõige 3), pikendades selliste noorvormide kasutamise võimalust kuni aastani 2021.

31. Komisjon teavitas 2014. aasta oktoobris kirja teel Bincat, et rakendusmääruse muutmise protsess käib ning liikmesriikide ja huvitatud isikute seisukohad võetakse arvesse.

32. Vaidlustatud määrus võeti vastu 18. detsembril 2014.

33. Viidates ELTL artiklile 265, taotles Binca 18. veebruari 2015. aasta kirjaga, et komisjon pikendaks rakendusmääruse artikli 95 lõikes 11 ette nähtud üleminekuperioodi Vietnamist pärit pangaasiuse suhtes 1. jaanuarini 2018.

34. Binca esitas 19. veebruaril 2015 Üldkohtule tühistamishagi vaidlustatud määruse peale.

35. Komisjon teavitas 22. aprilli 2015. aasta kirjaga Bincat, et ei kavatse üleminekuperioodi uuesti pikendada ega mittemahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reeglit muuta.

IV. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtumäärus

A. Poolte väited

36. Oma tühistamishagis väitis Binca, et teda on diskrimineeritud. Kui üleminekuperioodil oleks lihtsalt lastud lõppeda kõigi tootjate suhtes, ei oleks sellist diskrimineerimist aset leidnud. Vaidlustatud määrus nägi aga selle asemel ette teatud konkreetsed üleminekumeetmed ja erandid, millest said tegelikkuses kasu Binca konkurendid, aga mitte ühtegi üleminekumeedet ega erandit, millest oleks kasu saanud Binca. Samuti ei pikendatud vaidlustatud määrusega üleminekuperioodi. Need üleminekumeetmed ja erandid, millest Binca väitel said tegelikkuses kasu üksnes teised mahepõllumajanduslikud vesiviljelused, puudutasid eelkõige noorvormide päritolu.

37. Binca väitis, et teistel ettevõtjatel oli võimalik jätkata mahepõllumajanduslikuna märgistamist sellistel tingimustel, mida Binca ei saanud tegelikkuses kasutada. Sellega seoses viitas Binca konkreetselt sellele, et ebavõrdselt koheldakse tootmist ühelt poolt Mekongi deltas ja teiselt poolt Euroopa riimveealades.

38. Binca leidis, et vaidlustatud määrus puudutab teda otseselt, sest tema suhtes kohaldatakse mahepõllumajanduslikku vesiviljelust reguleerivate liidu eeskirjade kogumit ja ta jääks vaidlustatud määruse tulemusel ilma võimalusest turustada oma tooteid mahepõllumajanduslikuna.

39. Binca väitis Üldkohtus, et vaidlustatud määrus rikub tema ettevõtlusvabadust ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet (tuginedes Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitele 16, 20 ja 21) ning rikub hea usu põhimõtet (kuivõrd komisjon teadis, et pangaasiuse täiesti mahepõllumajanduslik kasvatamine ei olnud endiselt võimalik[9]). Binca väitis ka seda, et komisjon ei pidanud kinni nõukogult saadud mandaadist, sest ei võtnud kohase üleminekuperioodi kindlaksmääramisel küllaldaselt arvesse mahepõllumajanduse tehnilise arengu seisu. Viimaks esitas Binca rahvusvahelise kaubanduse piiramise väite.

9 Probleemide tõttu, mis on seotud spontaanse kudemisega ilma hormoone kasutamata.

40. Komisjon esitas 21. mail 2015 Binca tühistamishagi suhtes vastuvõetamatuse vastuväite. Binca esitas vastusena oma seisukohad selle vastuväite suhtes 9. juulil 2015.

41. Oma vastuvõetamatuse vastuväites leidis komisjon, et hagi ei vastanud Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 (praegu artikkel 76) nõuetele, kuivõrd ei olnud piisavalt täpne, et komisjon saaks valmistuda kaitseks. Sellega seoses väitis komisjon, et kui välja arvata vaidlustatud määruse artikli 1 lõiget 1 (millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4) puudutavas osas, ei olnud hagis ühtegi viidet sellele, miks tuleks vaidlustatud määrus tühistada.

42. Samuti väitis komisjon, et Bincal puudus põhjendatud huvi ja et vaidlustatud määrus ei puudutanud teda otseselt.

43. Komisjon leidis otsese puutumuse kohta, et noorvormide kasutamise väidetavalt diskrimineeriv reegel, mille tühistamist Binca taotles, ei puuduta otseselt Bincat, kes on pigem pangaasiuse importija kui tootja. Need õigusnormid võivad mõjutada Binca majandustegevust, mitte aga otseselt tema õiguslikku olukorda.

44. Seoses põhjendatud huviga väitis komisjon, et isegi kui vaidlustatud määruse artikli 1 lõige 1 (millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4) tunnistataks diskrimineerivaks ja tühistataks, ei mõjutaks see Binca õiguslikku olukorda. Üleminekuperiood lõppeks sellegipoolest.

45. Vastusena komisjoni väidetele otsese puutumuse kohta väitis Binca, et vaidlustatud määrus puudutab teda otseselt, sest ta ei saa pangaasiust mahepõllumajandusliku tootena turustada. See erineb selgelt tema konkurentide olukorrast, kes said vaidlustatud määruse sätete alusel jätkata seniste tootmismeetodite kasutamist ja toodete turustamist mahepõllumajanduslikena. Tarbijad, kelle jaoks mahepõllumajandusliku kala erinevad liigid on samaväärsed, ei ostaks enam Binca tooteid, vaid hakkaksid tarbima konkurentide omi.

46. Binca väitis, et vastupidi komisjoni väidetele ei soovi ta enda jaoks üleminekuperioodi pikendamist. Binca tunnistas, et seda ei oleks tühistamishagiga võimalik saavutada. Selle asemel oli tema eesmärk lõpetada vaidlustatud määrusega tekitatud olukord, mida ta pidas diskrimineerivaks.

47. Seoses konkurentsisuhtega tegelikkuses märkis Binca, et ilma vaidlustatud määruseta ei saaks lõhe- ja forellitootjad oma tooteid enam mahepõllumajanduslikena müüa. Sellega seoses viitas Binca neile tootjatele antud loale kasutada nende kalade toitainevajaduse rahuldamiseks histidiini ja teistest kaladest valmistatud sööta (vaidlustatud määruse artikli 1 lõiked 3 ja 5, mis muudavad vastavalt rakendusmääruse artikli 25k lõike 1 punkti e ja artikli 25k lõiget 5).

48. Binca väitis, et ta ei olnud vaidlustanud üleminekuperioodi lõppu, sest seda ei olnud enam võimalik teha (see oli kindlaks määratud varasemate muutmismäärustega). Igal juhul ei oleks ta saanud seda vastaval ajal teha, sest selle perioodi ettenägemine oli talle kasulik ja üleminekuperiood kui selline ei tinginud ettevõtjatevahelist diskrimineerimist.

B. Vaidlustatud kohtumäärus

49. Vaidlustatud kohtumääruses leidis Üldkohus, et Binca taotleb sisuliselt üleminekuperioodi pikendamist (punkt 67).

50. Üldkohus jätkab tähelepanekuga, mille kohaselt ei muudetud vaidlustatud määrusega üleminekuperioodi ega noorvormide kahaneva osakaaluga kasutamise reegliga seotud ajakava (vastavalt rakendusmääruse artikli 95 lõige 11 ja artikli 25e lõige 3) (punktid 68 ja 69).

51. Üldkohus märgib, et ka Binca ise tunnistab, et tühistamishagi abil ei ole tal võimalik üleminekuperioodi pikendust saada. Sellistes tingimustes teeb Üldkohus järelduse, et vaidlustatud määruse tühistamise korral ei saaks Binca pangaasiust mahepõllumajandusliku tootena importida ja seega puudub tal tühistamise vastu põhjendatud huvi. Seega on hagi vastuvõetamatu (punktid 72 ja 73).

52. Üldkohus lisab, et üleminekuperioodi vaidlustamiseks oleks Binca pidanud vaidlustama esimese ja/või teise muutmismääruse, tuginedes sellele, et komisjonil oli kohustus näha neis aktides ette pikem üleminekuperiood. Ta oleks pidanud taotlema, et Euroopa Liidu Kohus peataks ELTL artiklit 264 kohaldades tühistamise tagajärjed kuni uue õigusakti vastuvõtmiseni, mis näeb ette pikema üleminekuperioodi.

V. Menetlus Euroopa Kohtus

53. Apellatsioonkaebuses palub Binca, et Euroopa Kohus tühistaks vaidlustatud kohtumääruse ja vaidlustatud määruse. Komisjon palub, et Euroopa Kohus jätaks apellatsioonkaebuse rahuldamata ja mõistaks Bincalt välja kohtukulud.

54. Binca esitab oma apellatsioonkaebuses 15 eraldiseisvat väidet, mis on võimalik kokku võtta järgmiste pealkirjade alla:

– *Esimene väidete rühm*: seosetud või ebapiisavad põhjendused, mis seisnevad järgmises: a) konkurentsi kaitse ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisega seotud väidete arvestamata jätmine ja b) hagi eesmärgi väär ümberformuleerimine;

– *Teine väidete rühm*: Üldkohus ei ole tunnustanud hagi kui konkurentsi kaitsmisele suunatud hagi vastuvõetavust;

– *Kolmas väidete rühm*: õiguse tõhusale kohtulikule kaitsele ja põhiõiguste harta artikli 47 rikkumine ning konkreetselt sisuliste väidete kaalumata jätmine;

– *Neljas väidete rühm*: õiguse avalikule asja arutamisele rikkumine;

– *Viies väidete rühm*: ettevõtlusvabaduse ja õiguse võrdsele kohtlemisele rikkumine.

55. Seoses esimese väidete rühmaga leiab Binca, et Üldkohus eksis, kui ei võtnud vastuvõetavuse hindamisel arvesse tema väiteid, mis tuginesid ebavõrdsele kohtlemisele, ja pidas ebaõigesti tema hagi eesmärgiks üleminekuperioodi pikenduse saamist. Komisjon leiab, et Üldkohus kaalus Binca väiteid sobivalt ega ole rikkunud õigusnorme. Komisjon leiab, et Üldkohus järeldas õigesti, et Binca ei saa tühistamisest mingit kasu.

VI. Hinnang

56. Üksikasjalikult tuleb analüüsida üksnes esimest eespool nimetatud väidete rühma. Ülejäänud apellatsioonkaebus on minu hinnangul kas ilmselgelt vastuvõetamatu või ilmselgelt põhjendamatu.

1. Üldkohtu põhjenduste ebapiisavus ja/või seosetus

57. Nagu on kinnitatud vaidlustatud kohtumääruse punktis 1, taotletakse Üldkohtusse kohtuasjas T-94/15 esitatud hagiga määruse nr 1358/2014 tühistamist.

58. Vaidlustatud kohtumääruse punktides 72 ja 73 leiab Üldkohus: i) et vaidlustatud määruse tühistamine ei võimalda Bincal importida liitu mahepõllumajanduslikuna märgistatud pangaasiust ja ii) Bincal puudub vaidlustatud määruse tühistamise vastu põhjendatud huvi.

59. Nõustun esimesega neist väidetest. Teise väitega ma ei nõustu.

60. Erinevalt sellest, mis tuleneb selgelt punktide 72 ja 73 kombinatsioonist, mõistan, et Binca väidetav põhjendatud huvi käesolevas asjas *ei* seisne selles, et saada õigus olla võimeline tooteid liitu importima. Selle asemel seisneb Binca väidetav põhjendatud huvi vaidlustatud määruse diskrimineeriva mõju neutraliseerimises selle tühistamise abil. Teisisõnu ei saa Binca oma tooteid mahepõllumajanduslikuna märgistada ja see peaks olema takistatud ka teistel. See ei oleks Binca jaoks ideaalne, aga kõrvaldaks tema sõnul vähemalt konkurentsimoonutuse, mis mõjutab teda negatiivselt ja tuleneb/johtub vaidlustatud määrusest.

61. Vaidlustatud kohtumääruses seda väidet lihtsalt ei käsitleta. Selle asemel „ümberkvalifitseeritakse“ hagi eesmärk hagi selgest sõnastusest hoolimata ja seejärel jäetakse see ümberkvalifitseeritud eesmärk vastuvõetamatuna kõrvale ega analüüsita põhjendatud huvi olemasolu küsimust hagi esialgselt sõnastatud eesmärgi seisukohast.

62. Vastab tõele, et Üldkohus ei ole kohustatud sõnaselgelt analüüsima poolte iga üksikut väidet.[10] Määruses esinev väidetav diskrimineerimine on aga Binca põhiväide. See, et Üldkohus ei käsitlenud isegi põgusalt sellisest diskrimineerimisest tulenevat võimalikku negatiivset mõju Bincale ja viimase vastavat põhjendatud huvi määruse tühistamise vastu, on minu hinnangul oluline vajakajäämine põhjendustes.

63. Vastab tõele, et Üldkohus teeb Binca sellekohastest väidetest kokkuvõtte (vt vaidlustatud kohtumääruse punktid 58–63). Ta ei vasta aga neile väidetele. Ka ei heida asjale täiendavat valgust vaidlustatud kohtumääruse punktis 77 esitatud põhjendused, millele viitas komisjon oma kirjalikes seisukohtades ja mida arutati ka kohtuistungil. Selles punktis on lihtsalt öeldud, et Binca konkurentide olukord ei oma mingit tähtsust selle hindamisel, kas Biancal on põhjendatud huvi üleminekuperioodi pikendamise vastu.

64. Tuleb korrata, et Binca ei väida, nagu seisneks tema poolt määruse tühistamisest saadav kasu üleminekuperioodi võimalikus pikendamises. Seevastu seisneb tema väidetav kasu selles, et kaovad määruse sätted, mida ta peab diskrimineerivateks.

65. Leian, et osa sellega seotud segadustest tuleneb asjaolust, et Üldkohus rõhutab, nagu kurdaks Binca *tegelikult* selle üle, et komisjon keeldub pikendamast üleminekuperioodi (vt eelkõige vaidlustatud kohtumääruse punkt 67). Binca ei ole ennast selles suhtes aidanud. Nagu komisjon märkis, on Binca oma hagis korduvalt osutanud, et ideaalstsenaariumiks oleks üleminekuperioodi pikendamine. Nendest viidetest olenemata on aga hagi ja vaidlustaud kohtumääruse punkti 1 põhjal täiesti selge, et hagi ese on tõepoolest vaidlustatud määruse tühistamine.

66. Eeltoodust tuleneb, et vaidlustatud kohtumääruses sisalduvad põhjendused on ebapiisavad. Binca esimene väidete rühm on põhjendatud.

67. Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 61 esimese lõigu alusel võib Euroopa Kohus enne asja Üldkohtusse tagasi suunamist teha selles staadiumis kohtuotsuse põhjendatud huvi olemasolu kohta. Selle kohtuasja teiste tahkude suhtes ei saa Euroopa Kohus praeguses menetlusstaadiumis kohtuotsust teha.

10 Kohtuotsus, 22.5.2008, Evonik Degussa *vs.* komisjon ja nõukogu (C-266/06 P, ei avaldata, EU:C:2008:295, punkt 103).

68. Allpool esitatud põhjustel leian, et hagi tuleks jätta põhjendamatuse tõttu rahuldamata ulatuses, milles sellega taotletakse vaidlustatud määruse muude sätete kui artikli 1 lõike 1 (millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4 (vt punkt 2 allpool)) tühistamist. Seoses vaidlustatud määruse artikli 1 lõikega 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4, leian, et Bincal on põhjendatud huvi selle sätte tühistamise vastu (vt punkt 3 allpool).

2. Tühistamishagi ulatus

69. Binca taotles oma hagiga terve vaidlustatud määruse tühistamist. Vaidlustatud määruse ainus säte, mille kohta Binca oma esialgses Üldkohtule esitatud hagis konkreetseid argumente esitas, on artikli 1 lõige 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4. Seejärel, vastates komisjoni vastuvõetamatuse vastuväitele, esitas Binca konkreetseid väiteid ka seoses vaidlustatud määruse artikli 1 lõigetega 3 ja 5, millega lisati rakendusmäärusele vastavalt artikli 25k lõike 1 punkt e ja artikli 25k lõige 5. Apellatsiooniastme kohtuistungil kinnitas Binca, et peamiselt taotles ta vaidlustatud määruse artikli 1 lõike 1, aga ka artikli 1 lõigete 3 ja 5 tühistamist.

70. Euroopa Kohtu põhikirja artiklist 19 ja Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõikest 1[11] tulenevalt tuleb tühistamishagis esitada lühiülevaade väidetest. Väidete lühiülevaade peab olema piisavalt selge ja täpne, et kostja saaks valmistuda kaitseks ning kohus saaks vajaduse korral teha otsuse ilma lisainformatsioonita.[12]

71. Kui jätta kõrvale väited, mis on seotud vaidlustatud määruse artikli 1 lõikega 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4, ei vasta Binca esialgne Üldkohtusse esitatud hagiavaldus minu hinnangul neile nõuetele. Eelkõige ei ole hagiavalduses välja toodud õigusnorme, mida Binca vaidlustab.

72. Ei saa välistada, et teatud asjaoludel võib hageja väidete lühiülevaadet pidada piisavalt selgeks ja täpseks, kuigi seal ei ole sõnaselgelt ja ükshaaval välja toodud iga probleemset sätet. Käesolevas kohtuasjas ei ole see aga nii. Kuigi Binca hagis on selgelt välja toodud, et tema probleemiks on vaidlustatud määruse diskrimineeriv laad, ei ole vaidlustatud määrust lugedes kaugeltki iseenesest mõistetav, mis on selle diskrimineerimise laad ja allikas. Sel põhjusel pidi Binca Üldkohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 nõuete täitmiseks tooma selgelt välja õigusnormid, mida ta pidas diskrimineerivaks, ja vähemalt lühidalt ka selle, mispärast.

73. Esialgse hagiavalduse ebatäpsust ei korva ka konkreetsed viited vaidlustatud määruse teistele sätetele, mis Binca esitas oma vastuses komisjoni vastuvõetamatuse vastuväitele. Tulenevalt Üldkohtu kodukorra artikli 48 lõikest 2[13] on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad õiguslikele või faktilistele asjaoludele, mis on tulnud ilmsiks menetluse käigus.[14]

74. Eespool esitatud põhjustel leian, et Binca tühistamishagi tuleks jätta vastuvõetamatuna läbi vaatamata ulatuses, milles sellega palutakse tühistada vaidlustatud määrus – *välja arvatud* selle artikli 1 lõige 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4.

11 Praegu Euroopa Kohtu põhikirja artikkel 21 ja Üldkohtu kodukorra artikkel 76.

12 Vt kohtuotsus, 21.3.2002, Joynson *vs.* komisjon (T-231/99, EU:T:2002:84, punkt 154); kohtumäärus, 19.9.2016, Gregis *vs.* EUIPO – DM9 Automobili (ATS) (T-5/16, ei avaldata, EU:T:2016:552, punkt 18).

13 Praegu Üldkohtu kodukorra artikli 84 lõige 1.

14 Kohtumäärus, 14.4.2016, KS Sports *vs.* EUIPO (C-480/15 P, ei avaldata, EU:C:2016:266, punkt 23).

75. Enne seda, kui pöörduda Binca väidetava põhjendatud huvi olemasolu poole viimati nimetatud sätte tühistamise vastu, tuleb selgitada kahte asja. See, et Binca on vaidlustanud terve vaidlustatud määruse, kuid ei ole seoses suurema osaga sellest õigusaktist täitnud vastuvõetavuse tingimusi, ei võta esiteks iseenesest Bincalt põhjendatud huvi seoses vaidlustatud määruse artikli 1 lõikega 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4.[15] Teiseks ei näe ma seoses vaidlustatud määruse artikli 1 lõikega 1 ühtegi eraldatavusega seotud probleemi ja selle kohta ei ole ka ühtegi väidet esitatud. Seega oleks teoreetiliselt võimalik tühistada see säte ja jätta ülejäänud vaidlustatud määrus puutumata.[16]

3. Põhjendatud huvi olemasolu

76. „Põhjendatud huvi“ jaoks on vajalik, et kui hagi osutub edukaks, kaasneb sellega hageja jaoks mingi kasu.[17] Isiklik kasu, mis tõendab põhjendatud huvi olemasolu, võib olla kas *faktiline või õiguslik*. Olen juba mujal põhjalikult välja toonud põhjused, miks arvan, et see järeldus tuleneb selgelt kohtupraktikast.[18] Ma ei hakka neid põhjuseid siin üksikasjalikult kordama.

77. Sellegipoolest tasub märkida, et kohtuistungil nõustus komisjon sellega, et kui mingi liidu meede annab ettevõtjatele teatud eeliseid, võib nende konkurentidel olla „põhjendatud huvi“ selle meetme tühistamise vastu. Komisjon seadis selle huvi tunnustamisele tingimused. Ta väitis, et konkurentsisuhe peab olema „evidentne“, ja teisalt, et konkurentide eelis peab olema „ilmne“. Ma käsitlen neid tingimusi allpool. Sellegipoolest on praeguses etapis põhiline, et põhjendatud huvi võib olla põhimõtteliselt ka *faktilist* laadi. See võib seisneda majanduslikus kasus, mis tekiks vaidlustatud meetme tühistamise tulemusel.

78. Kas Bincal on selline „faktiline“ põhjendatud huvi vaidlustatud määruse artikli 1 lõike 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4, tühistamise vastu?

79. Komisjoni arvates mitte. Ta esitab sellega seoses kaks väidet. Esmalt on Binca järgneval turul tegutsev kala importija ega konkureeri nende ettevõtjatega, kes on vaidlustatud määruse tõttu väidetavalt saanud eelise. Selleks et tõendada põhjendatud huvi olemasolu sellisel juhul nagu käesolev, peab konkurentsisuhe olema „evidentne“ või „selgelt nähtav“. Teiseks, Binca imporditav kalaliik – pangaasius – ei konkureeri nagunii teist liiki kaladega, millele Binca hinnangul on vaidlustatud määrusega antud eelis. Selleks et tõendada põhjendatud huvi olemasolu sellisel juhul nagu käesolev, peab väidetav ebasoodne konkurentsiolukord olema „ilmne“.

80. Ma ei nõustu põhjendatud huvi mõiste sellise tõlgenduse ja lisatud tingimustega. Ma ei arva, et põhjendatud huvi tõendamiseks peab vältimatult esinema otsene konkurentsisuhe või *a fortiori*, et see peab olema „evidentne“ või „selgelt nähtav“, või konkurendil peab tekkima „ilmne“ eelis, nagu väidab komisjon. Ma ei näe, et sellistel tingimustel oleks alust.[19]

81. Sellega seoses tasub välja tuua kolm täiendavat tähelepanekut.

15 Vt selle kohta kohtuotsus, 12.9.2002, Europe Chemi-Con (Deutschland) *vs.* nõukogu (T-89/00, EU:T:2002:213, punkt 35).

16 Vt selle kohta kohtuotsus, 12.4.2013, Du Pont de Nemours (France) jt *vs.* komisjon (T-31/07, ei avaldata, EU:T:2013:167).

17 Kohtuotsus, 18.12.1997, ATM *vs.* komisjon, (T-178/94, EU:T:1997:210, punktid 59–62).

18 Kohtujuristi ettepanek, Bobek, liidetud kohtuasjad Bionorica ja Diapharm *vs.* komisjon (C-596/15 P ja C-597/15 P, EU:C:2017:297, punktid 49–52). See järeldus tuleneb ka asjaolust, et Euroopa Kohus on tunnistanud, et põhjendatud huvi tekib ka mitut liiki immateriaalsete faktiliste huvide korral, näiteks seoses maine, moraali või tulevikuväljavaadetega (vt kohtuotsused, 27.6.1973, Kley *vs.* komisjon (35/72, EU:C:1973:73, punkt 4), ja 28.5.1998, W *vs.* komisjon (T-78/96 ja T-170/96, EU:T:1998:112, punkt 47)).

19 Kui kohtuistungil küsitleti komisjoni konkreetselt „selgelt nähtava“ konkurentsisuhte vajaduse üle, kinnitas komisjon, et sellel tingimusel ei ole kohtupraktikast tulenevat alust.

82. Esmalt näib mulle täiesti tõenäoline, et mõnedel juhtudel, kui liidu aktiga antakse teatud ettevõtjatele eeliseid, ei kaasne sellega tõsiseid majanduslikke tagajärgi mitte üksnes konkurentidele, vaid eelneval ja järgneval turul tegutsevatele ettevõtjatele. Kui liidu meede mõjutab *tegelikult* toodet negatiivselt, oleks suisa kunstlik öelda, et negatiivne mõju piirdub üldiselt ühe konkreetse tarneahela tasandiga. See sõltub iga juhtumi konkreetsest faktilisest raamistikust.

83. Teiseks, Üldkohtu tuvastatud asjaolude kohaselt on Binca täpne roll tarneahelas keerukam kui „lihtsalt" importija oma. Sellega seoses kinnitab vaidlustatud kohtumäärus, et tegelikult tarnib Binca sööta, mida kasutatakse, et toota kala, mida ta seejärel ostab.[20]

84. Kolmandaks, nagu komisjon kohtuistungil kinnitas, *hõlmavad* mahepõllumajanduslikuna märgistamise tingimused, mis vesiviljelustoodete importijatele kehtivad, vaidlustatud määrusega kehtestatud tootmisnõudeid. Sel põhjusel ja vastupidi komisjoni väidetele ei ole vastuvõetavuse hindamisel võimalik jaotada ettevõtjaid tootjateks, kes on vaidlustatud määruse ja selle nõuete „adressaadid", ja teisteks ettevõtjateks, kes seda ei ole.

85. Minu arvates rõhutavad need tähelepanekud vajadust vältida järeldust, et asjassepuutuvate konkurentsisuhete laadiga seotud täiendavate üldiste nõuete puhul on tegemist põhjendatud huvi tõendamise tingimustega.

86. Olenemata tema täpsest rollist tarneahelas peab Binca põhjendatud huvi tõendamiseks näitama, et kui tühistatakse vaidlustatud määruse artikli 1 lõige 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4, tuleneb sellest tema jaoks *õiguslik või faktiline isiklik kasu*.

87. Vaidlustatud määruse põhjendustest 3 ja 4 on selge, et selles sättes ette nähtud erandite eesmärk on võimaldada mahepõllumajandusliku kala jätkuvat tootmist, mis muidu katkeks. Vaidlustatud määruse tühistamine kõrvaldaks need erandid ja teeks teatud kalaliikide alusmääruse ja rakendusaktide tähenduses mahepõllumajandusliku tootmise keerukamaks või isegi võimatuks.

88. Sellegipoolest saaks Binca sellisest tühistamisest kasu ja see võiks olla põhjendatud huvi aluseks üksnes juhul, kui i) neid erandeid ei saa kasutada või neid saab vähemal määral kasutada Binca imporditava kala tootmise puhul ja ii) Binca imporditav kala konkureerib toodetega, mis saavad eranditest kasu.

89. Binca on *prima facie* esitanud mõlemad nimetatud väited. Minu hinnangul on see põhjendatud huvi tõendamiseks piisav.

90. Mis puudutab tingimust i), siis selgitas Binca Üldkohtus seoses vaidlustatud määruse artikli 1 lõikega 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4, et Mekongi delta eriomaste loodete ning pinnamoega kaasneb see, et looduslike vesiviljelusloomade noorvorme ei saa püüda samal moel kui Euroopa vetes (välja arvatud katseprojektide ja väikesemahulise uurimistöö puhul). Mis puudutab tingimust ii), siis kuigi mahepõllumajandusliku pangaasiuse ja muu kala täpne konkurentsisuhe ei ole selge, on esmapilgul mõistlik eeldada, et mahepõllumajandusliku kala kaks eri liiki konkureerivad omavahel. Ilmselgelt ei impordi Binca klementiine ega kuullaagreid (ega isegi mittemahepõllumajanduslikku kala).[21]

20 Vaidlustatud kohtumääruse punktid 41 ja 42.

21 Seega võrreldes kohtuasjaga Andechser Molkerei, kus Euroopa Kohus leidis, et apellant ei olnud suutnud põhjendada oma väidet, et omavahel konkureerivad mahepõllumajanduslikud ja mittemahepõllumajanduslikud jogurtid, mille kohta kehtib kaks väga erinevat regulatsiooni (vt kohtuotsus, 4.6.2015, Andechser Molkerei Scheitz *vs.* komisjon (C-682/13 P, ei avaldata, EU:C:2015:356, punktid 35–37), on asjaolud erinevad.

91. Komisjon on vaidlustanud mõlemad eespool nimetatud tingimuse täidetuse. Mis puudutab eeskätt pangaasiuse ja muu kala konkurentsisuhet, siis rääkis komisjon kohtuistungil sel teemal põhjalikult, viidates majandusuuringutele, koondumiste kontrolli hinnangutele, kalapulkadele ja Itaalia gurmeerestoranidele.

92. Sellise üksikasjaliku debati vajadus kinnitab aga seda, et selles punktis on väidete pinnalt tekkinud eraldi sisuline väitlus, et välja selgitada, kas Bincat on tegelikult diskrimineeritud ja mis võivad olla komisjoni poolt õigusnormides ette nähtud vaheteo põhjused.

93. Seda liiki asjades põhjendatud huvi tuvastamiseks ei peaks kaebaja tegema muud, kui tõendama *prima facie* vaidlustatud akti negatiivset mõju endale (millest nähtub isikliku kasu olemasolu akti tühistamise korral). Põhjendatud huvi nõude mõte on teha esialgne sõelumine, et praakida välja avalikes huvides esitatud hagid ja hagid, mille eesmärk on õigusliku arvamuse saamine või üldise või hüpoteetilise küsimuse esitamine.[22] Esialgset sõelumist, mida saab läbi viia üksnes üksikasjaliku kompuutertomograafia abil, ei saa tegelikult enam nimetada „esialgseks“.

94. Esitada tuleb veel kaks täiendavat, kokkuvõtvat märkust. Esmalt, väites, et praegusel juhul põhjendatud huvi ei ole, tõi komisjon välja tondi nimega „*actio popularis*“. Selle mure saab minu hinnangul kergesti kõrvaldada. *Actio popoularis* on ühiskonnaliikme poolt avalikes huvides esitatud hagi. Binca kirjalikest seisukohtadest ilmneb üsna selgelt, et ta ei ole lihtsalt suvaline ühiskonnaliige. Ta tegutseb asjassepuutuvatel turgudel ja on seda teinud juba palju aastaid. Ka ei tegutse ta puhtalt üldistes avalikes huvides. Ta tegutseb lähtudes enda ärihuvist.

95. Teiseks näib komisjoni tegelik mure seisnevat selles, et põhjendatud huvi olemasolu lävi ei tohiks olla „liiga madal“, kuivõrd see avaks uksed tühistamishagide laviinile. Taas saab sellised mured hõlpsasti kummutada. Määratluslikult ei tohiks „põhjendatud huvi“ olemasolu väänata, nõnda et oleks tagatud teatud kohtuasjade määr. Küsimus seisneb selles, kas hageja saaks tühistamisest õiguslikku või faktilist isiklikku kasu. Lisaks sellele on „põhjendatud huvi“ näol tegemist vaid ühega vastuvõetavuse kumulatiivsetest tingimustest. Tegelikult peaks seda käsitlema kui kõige väiksemaid nõudmisi esitavat, kuivõrd nagu juba eespool nimetatud, on sisuliselt tegemist esialgse sõelumismehhanismiga.

96. Eeltoodust tulevalt on Üldkohus rikkunud õigusnormi, kui ta otsustas, et Bincal ei olnud põhjendatud huvi, et tühistada vaidlustatud määruse artikli 1 lõige 1, millega muudetakse rakendusmääruse artikli 25e lõiget 4.

VII. Ettepanek

97. Teen ettepaneku, et Euroopa Kohus:

– tühistaks Euroopa Liidu Üldkohtu 11. märtsi 2016. aasta kohtumääruse Binca Seafoods *vs*. komisjon (T-94/15, ei avaldata, EU:T:2016:164) niivõrd, kui sellega jäeti läbi vaatamata apellandi hagi komisjoni 18. detsembri 2014. aasta rakendusmääruse (EL) nr 1358/2014, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 889/2008, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 834/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses mahepõllumajanduslike vesiviljelusloomade päritolu, vesiviljeluse kasvatustavade, mahepõllumajandusliku vesiviljeluse loomasööda ja mahepõllumajanduslikus vesiviljeluses kasutada lubatud toodete ja ainetega, artikli 1 lõike 1 tühistamiseks.

– jätaks ülejäänud apellatsioonkaebuse rahuldamata;

22 Van Raepenbusch, S., „L'Intérêt à agir dans le contentieux communautaire“, teoses *Mélanges en hommage à Georges Vandersanden*, Brüssel, Bruyant, 2008, lk 381.

– suunaks kohtuasja tagasi Üldkohtule;

– otsustaks, et kohtukulude kandmine otsustatakse edaspidi.